

ЧАРОВНА КУЋИЦА НА ДРВЕТУ бр. 15

ВИКИНШКИ БРОДОВИ У СВИТАЊЕ

Мери Поуп Озборн
Илустровао Сал Мердока

Превела
Милица Цветковић

мала лагуна

Наслов оригинала

Mary Pope Osborne
VIKING SHIPS AT SUNRISE

Text Copyright © 1998 by Mary Pope Osborne
Illustrations Copyright © 1998 by Sal Murdocca

Published by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc.

Translation Copyright © 2007 за српско издање, ЛАГУНА

Садржај

Пролог	9
1. Пре свитања	11
2. Стрми успон	19
3. Брат Патрик	27
4. Чудесне књиге	34
5. Ратни бродови на таласима	42
6. Долазе Викинзи!	48
7. Изгубљени у магли	54
8. Изгубљени у мору	61
9. Морско чудовиште!	68
10. Излазак сунца	74

Бенџамину Дикеру

Пролог

Једног летњег дана у Жапчевом Рукавцу у Пенсилванији на дрвету у шуми појавила се тајанствена кућица.

Осмогодишњи Џек и његова седмогодишња сестра Ени попели су се у ту кућицу на дрвету. Открили су да је пуна књига.

Ускоро су схватили да је кућица чаробна. Она их је носила на места из тих књига. Само је требало да покажу на неку слику из књиге и пожеле да оду тамо.

С временом су сазнали да кућица припада Моргани ле Феј. Моргана је библиотекарка

чаробница из времена краља Артура. Она путује кроз време и простор и сакупља књиге.

У књигама *Чаробна кућица на дрвету* бр. 8–12, Џек и Ени су решили четири древне заго-нетке и постали мајстори библиотекари. Да би им помогла у *будућим* задацима, Моргана је Џеку и Ени дала чланске карте тајне библи-отеке са словима **М Б** на њима.

Као мајстори библиотекари, Џек и Ени морају да оду на четири задатка да спасу приче из древних библиотека. Већ су донели један свитак из античког римског града и књигу од бамбуса из древне Кине. Сад се спремају да крену на свој трећи задатак...

1.

Пре свитања

Џек је отворио очи.

Кроз прозор је улазила бледа сива светлост. Сат је показивао 5.00. Све је било тихо.

Данас идемо у древну Ирску, помислио је, *више од хиљаду година уназад.*

Моргана ле Феј му је рекла да је то било вео-ма опасно време, с Викинзима који су пљачка-ли обале.

„Јеси ли будан?“, зачуо је шапат.

Ени је стајала на вратима. Била је обучена и спремна за покрет.

„Јесам, чекај ме напољу“, рекао је док се извлачио из кревета.

Обукао је фармерке, мајицу и патике. У ранац је ставио своју чланску карту тајне библиотеке заједно са свеском и оловком. Затим је пожурио низ степенице.

Ени га је чекала у дворишту.

Ваздух је био влажан и магловит.

„Спреман?“, питала га је Ени.

Џек је дубоко удахнуо.

„Ваљда“, рекао је. Био је помало забринут због Викинга.

Тихо су ходали преко траве натопљене росом. Затим су потрчали својом улицом и у шуму Жапчевог Рукавца.

Док су пролазили кроз мрачну шуму по дрвећу се хватала магла.

„Слаба је видљивост“, рекао је Џек.

„Где је кућица на дрвету?“, упитала је Ени.

„Немам појма“, одговорио је Џек.

У том тренутку нешто је пало испред њих.

„Пази!“, повикао је Џек. Покрио је главу.

„Лествице!“, узвикнула је Ени.

Џек је отворио очи.

Пред њима су се клатиле лествице од канапа.

Џек је подигао поглед. Кућица на дрвету је била скривена у магли.

„Хајде, идемо“, рекла је Ени.

Зграбила је лествице од канапа и почела да се пење. Џек је ишао за њом.

Пели су се кроз влажни ваздух ка кућици на дрвету.

„Здраво“, дочекала их је Моргана. „Драго ми је што вас видим.“

Седела је у углу. Поред ногу су јој стајали свитак који су донели из римског доба и књига из древне Кине написана на бамбусу.

„Мени је много драго што видим *шебе*“, рекао је Џек.

„И мени“, потврдила је Ени.

„Добро је што сте дошли овако рано“, рекла је Моргана.

Завукла је руку у наборе огртача и извадила парче папира.

„Ево древне приче коју данас морате да пронађете“, рекла је.

Пружила је папир Џеку. На њему су биле речи:

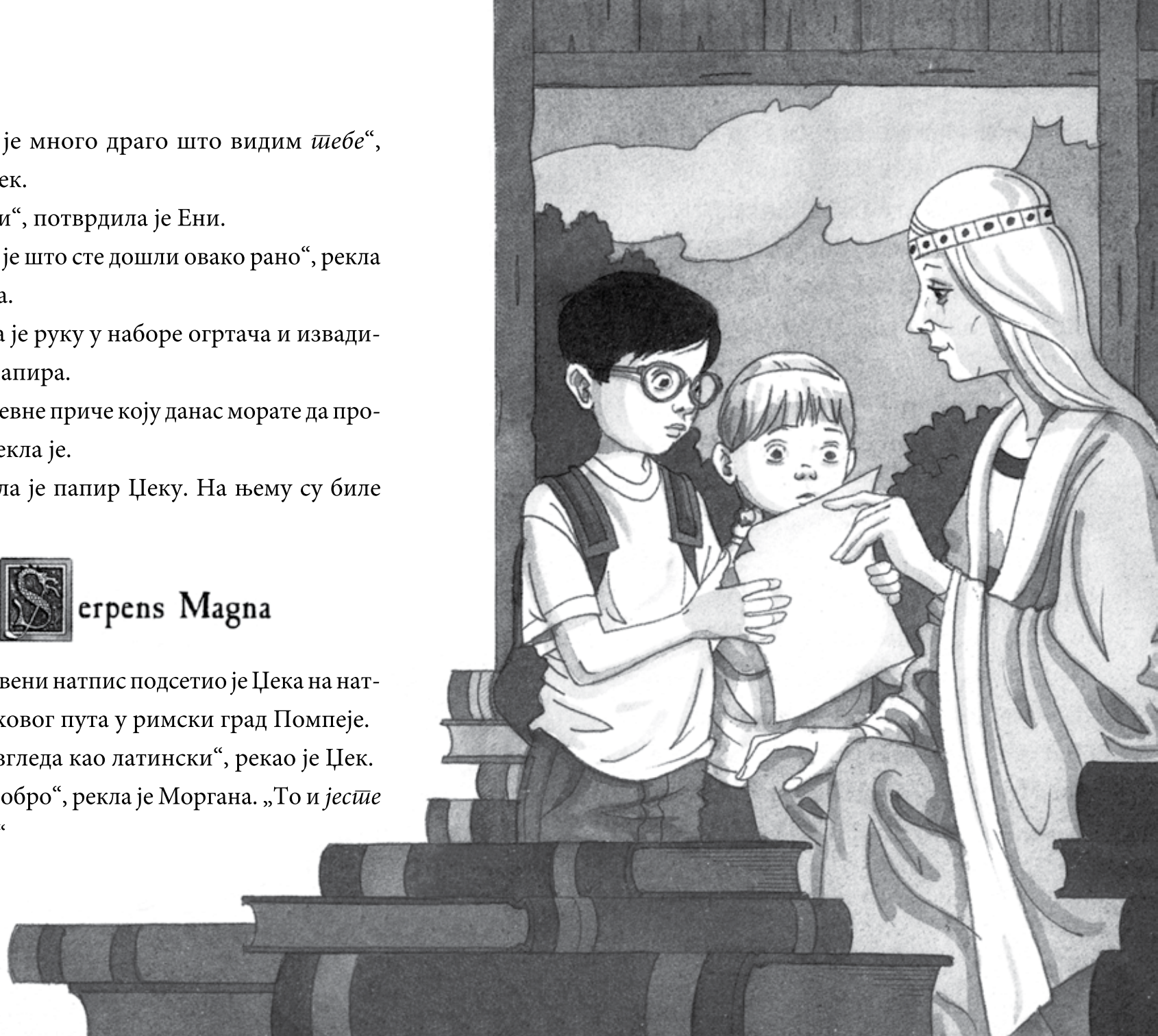

erpens Magna

Тајанствени натпис подсетио је Џека на натпис са њиховог пута у римски град Помпеје.

„Ово изгледа као латински“, рекао је Џек.

„Врло добро“, рекла је Моргана. „То и *јесће* латински.“

„Али ја сам мислила да се латински говорио у древном Риму“, рекла је Ени. „Зар ми не идемо у Ирску?“

„Идете“, рекла је Моргана. „Али током мрачног доба у Европи, образовани људи су писали на латинском језику.“

„Мрачно доба?“, зачудио се Џек.

„Да“, рекла је Моргана. „Време после пада Римског царства.“

„Зашто су га назвали *мрачно*?“, питао је Џек.

„Било је то тешко време“, почела је Моргана. „Људи су морали да раде веома напорно само да би имали да једу и да се обуку. Није било много времена за играње, учење, или стварање уметности и музике.“

Моргана је извукла књигу из свог огртача.

„Ваш истраживачки материјал“, рекла је, предајући Ени књигу. Наслов књиге је био: *Ирска из давнина*.

„Запамтите“, упозорила их је Моргана. „Ваша књига за истраживање ће вас водити, али у најмрачнијем часу...“

„Само нас древна прича може спасти“, довршили су Џек и Ени у исти глас.

„Запамтите и ово“, рекла је Моргана. „То мора бити ваш *најмрачнији* час, када више нема наде. Ако затражите помоћ прерано, нећете је добити.“

„А и *прво* треба да нађемо причу“, додала је Ени.

„То је тачно“, рекла је Моргана. „Да ли имате код себе чланске карте тајне библиотеке?“

Џек и Ени су климнули главама.

„Покажите их најмудријој особи коју сретнете“, рекла је Моргана.

„Не брини“, казала је Ени. „Мислим да смо сад спремни.“

Ени је показала прстом на корицу књиге о Ирској.

„Желим да одемо тамо“, изговорила је. Махнула је Моргани. „Видећемо се ускоро.“

„Срећно!“, рекла је Моргана.

Ветар се раздувао.

Кућица на дрвету је почела да се окреће.

Окретала се све брже и брже.

Затим је све постало мирно.

Потпуно мирно.

2.

Стрми успон

Џек је отворио очи.

Светлост је и даље била сива, а ваздух још влажнији и хладнији него у Жапчевом Рукавцу.

„Опа, ја сам у дугој хаљини“, рекла је Ени. „Гребе ме. Хеј, имам ташницу на појасу око струка. Моја библиотекарска карта се налази у њој!“

Џек је спустио поглед и разгледао своју одећу.

На себи је имао кошуљу и панталоне, направљене од дебеле вуне. На ногама је имао кожне